ükkult mõtteldud! — Aga ommeti ma tean üht meest, kes ka nuriatuma ja kangekaelse rahwale head sõnis, ja head teggi: kes peälegi omma waenlaste eest Jummalad pallus, kui nemmad teda kibbedaste pinad: „Issa, anna neile andeks, „(ütles temma) sest nemmad ei tea mis „nemmad tewad!“ — Se olli meie õnnistreggia Jesus, ja temma on meile märki jätnud, et meie peame temma täigedes kaima. Mis temma kül olleks meie assemel siin teinud? Kas ta olleks kül siin ilma abbita jätnud seda õnnetuma mest, kes ka joobnust peast ei teadnud mis ta teggi, kui ta omma lojused ilma tassumatta metsa holeks jättis? —

Esimmane komme täis selle rahwa lähbi südame, nemmad maatsid halleda silmaga selle mehhe peale, kellele se willetsus olli sattunud, ja ollid kahje wahhel, kes piddi allutust teggema rätima, ja mil wiisil nemmad piddid selle waese mehhele abbi teggema. Kui Josep sedda näggi, siis wõrtis ta nenda räkida:

Josep. Ma nään teie silmist, minno armad sõbrad, et teie keik lahke südamega inimessed ollete, ja heal meel tahhate armo heita leggimesse peäle: selle eest saab Jummal teid ja teie lapsi ja lapselapsi õnnistama. Aga ma nään ka, et siin ei one kerge assi ärraarwada, kuida selle waese mehhele woiks abbi tehha, ilma et se ühhele ehk teisele raskeks tulleks, ja et ka se mees omma holetusse pärrast hopis ilma muhtlusseta ei peäseks. — Nisuggusis asjades ollen minna agga sakslamaal üht wõgga tullesa komne nännud, mis lähbi, kui üks sesuggune lugau tulleb, seddamaid keik saab sorritatud. Saksamaal on iggas kullas üks külla wõõrmünder, ja sel külla wõõrmündril on kaks abb mehhed kõrwas: ja need kolm inimesjed on siis otse kui